

Arrest

nr. 163 215 van 29 februari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 november 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt. Deze beslissing werd op 21 november 2012 aan verzoekster ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 januari 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat W. PEETERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart sinds 2004 in België te verblijven.

Op 16 augustus 2007 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 25 juli 2008 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 8 januari 2009 verklaarde de gemachtigde deze aanvraag onontvankelijk en nam hij de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 6 maart 2009 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 16 oktober 2009 werd verzoekster veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot 1 jaar gevangenisstraf wegens onder meer diefstal met geweld, valsheid in geschrifte en valse naamdracht.

Op 15 juni 2012 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf van 6 maart 2009 op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond verklaard. Tegen deze beslissing stelde verzoekster beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Op 15 juni 2012 nam de gemachtigde tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, dat op 5 september 2012 aan verzoekster werd betekend.

Op 21 september 2012 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 20 november 2012 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 21 september 2012 op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 21.09.2012 werd ingediend door:

A., R. (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Ter ondersteuning van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Wat de vermeende schending van art. 3 van het EVRM betreft dient opgemerkt te worden dat de bescherming verleend via art. 3 van het EVRM slechts in buitengewone gevallen toepassing zal vinden. Hiervoor dient verzoekster haar beweringen te staven met een begin van bewijs terwijl in casu het enkel bij een bewering blijft en dit niet kan volstaan om een inbreuk uit te maken op het vernoemde artikel 3. De algemene bewering wordt niet toegepast op de eigen situatie. De loutere vermelding van het artikel 3 EVRM volstaat dus niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden.

Wat het invoeren van art. 8 van het EVRM betreft dient er opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing is daar betrokkene niet aantoonbaar dat er nog andere familieleden van haar in België verblijven. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM. Bovendien dient er gesteld te worden dat de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven.

Betrokkene verklaart dat zij een aanvraag art 9ter indiende op datum van 09.03.2009, met een actualisatie op deze aanvraag op 17.11.2009 maar dat er op deze actualisatie niet werd ingegaan in de beslissing van 15.06.2012, haar betekend op 05.09.2012. Echter, indien zij niet akkoord ging met de beslissing inzake haar aanvraag art. 9ter d.d. 15.06.2012, had betrokkene de mogelijkheid om een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW). Het feit dat betrokkene geen beroep heeft ingediend bij de RW is te wijten aan haar eigen houding op dat moment en kan dus niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid.

De overige aangehaalde elementen (betrokkene verblijft sedert 2004 in België, heeft Nederlandse lessen gevolgd, behaalde een attest van inburgering, heeft tal van contacten met mensen met een legaal verblijf, is werkwilbig en legt een arbeidsovereenkomst en diverse getuigenverklaringen voor) verantwoorden niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. Deze elementen behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld (RvS 24 oktober 2001, nr. 100.223; RvS 9 december 2009, nr. 198.769). Zij kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art 9.2 van de wet van 15.12.1980.

Gelieve over te gaan tot intrekking van het ontvangsbewijs dat eventueel aan betrokkene zou zijn afgeleverd."

Op 21 november 2012 nam de gemachtigde tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met een inreisverbod van 8 jaar en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op 26 november 2012 werd de ongegrondheidsbeslissing van 15 juni 2012 ingetrokken, waarna de Raad bij arrest nr. 94 986 van 14 januari 2013 afstand van geding vaststelde. Op 26 november 2012 werd tevens het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) dat op 5 september 2012 aan verzoekster werd betekend, ingetrokken.

Op 27 november 2012 werd verzoekster opnieuw in vrijheid gesteld.

Op 15 maart 2013 verklaarde de gemachtigde de aanvraag om machtiging tot verblijf van 6 maart 2009 op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond, en nam hij tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) aan verzoekster. Tegen deze beslissingen stelde verzoekster een beroep in bij de Raad, gekend onder het rolnummer X.

Op 16 juli 2013 ontving verzoekster naar aanleiding van een administratieve vreemdelingencontrole een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) ter zitting de vraag naar het actuele belang van verzoekster bij het voorliggende beroep, nu blijkt dat verzoekster werd gerepatriëerd.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Op basis van informatie verkregen van verweerder met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet blijkt dat verzoekster op 6 juli 2015 naar de luchthaven werd gebracht en onder escorte van het grondgebied is verwijderd naar Casablanca.

De Raad wijst erop dat artikel 9bis van de Vreemdelingenwet voorziet in een procedure die toelaat om, wanneer er zich buitengewone omstandigheden voordoen, een verblijfsmachtiging in België aan te vragen en af te geven. Nu verzoekster zich echter niet langer op het Belgische grondgebied bevindt, is de discussie omtrent de al dan niet bestaande noodzaak om de aanvraag in België in te dienen in plaats van bij de Belgische bevoegde diplomatieke of consulaire post in het herkomstland in principe niet langer aan de orde. Aangezien verzoekster een visumplichtige vreemdeling is die in het buitenland verblijft, zal zij hoe dan ook een beroep moeten doen op de bevoegde diplomatieke of consulaire post om de nodige binnenkomst- en verblijfsdocumenten te verwerven en blijkt niet dat verzoekster nog enig actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731).

Een verzoekster die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad zou willen bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Het gegeven van de repatriëring werd ter zitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen. De raadvrouw van verzoekster betwist dit gegeven ter terechtzitting niet en stelt zich wat het belang betreft naar de wijsheid te gedragen. Verzoekster toont daarmee het vereiste actueel belang bij haar beroep niet aan.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES